

61982J0237

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 7 FEBRUARIE 1984¹

Jongeneel Kaas BV și alții
împotriva statului olandez
și Stichting Centraal Orgaan Zuivelcontrole
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,
formulată de Arrondissementsrechtbank din Haga)

„Reglementări naționale în sectorul brânzeturilor”

Cauza 237/83

În cauza 237/82,

având ca obiect cereri adresate Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Arrondissementsrechtbank din Haga pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

JONGENEEL KAAS BV, Bodegraven, precum și alți paisprezece reclamânți,

și

STATUL OLANDEZ, precum și STICHTING CENTRAAL ORGAAN ZUIVELCONTROLE,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 804/68 al Consiliului din 27 iunie 1968 (JO L 148, p. 13) și a articolelor 30 și 34 din Tratatul CEE,

CURTEA,

compusă din domnii J. Mertens de Wilmars, președinte, T. Koopmans, K. Bahlmann și Y. Galmot, președinți de cameră, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco, O. Due și U. Everling, judecători,

avocat general: domnul G. F. Mancini

grefier: domnul P. Heim

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Prin ordonanța din 14 septembrie 1982 primită la Curte la 22 septembrie 1982, președintele Arrondissementsrechtbank din Haga a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, patru întrebări preliminare referitoare la interpretarea Regulamentului nr. 804/68/CEE al Consiliului din 27 iunie 1968 privind organizarea comună a piețelor în sectorul laptelui și produselor lactate

¹ Limba de procedură: olandeza.

(JO nr. 148, p. 13), precum și a articolelor 30 și 34 din Tratatul CEE, în scopul aprecierii compatibilității reglementării olandeze privind producția de brânză cu aceste dispoziții.

2 Această reglementare, intrată în vigoare la 1 iulie 1982, a fost adoptată pe baza legii privind calitatea produselor agricole (Landbouwkwaliteitswet, 8.4.1971, Stbl. 371) care vizează stabilirea unor norme de calitate pentru produsele agricole și pescărești. Este vorba, pe de o parte, de un decret regal privind calitatea produselor agricole – brânzeturi (Landbouwkwaliteitsbesluit kaasprodukten, Stbl. 726) și, pe de altă parte, de un decret ministerial care are același scop (Landbouwkwaliteitsbeschikking kaasprodukten, Ned. Stcrt. nr. 251).

3 Reglementarea prevede în acest scop o listă limitativă a tipurilor de brânzeturi care pot fi produse în Țările de Jos, care include, în principal, brânzeturile tradiționale olandeze, precum Gouda și Edam, și, în plus, Cheddar și Feta. Cerințe precise vizează fiecare tip de brânzeturi și se interzice producerea vreunui tip de brânză care nu este conform cu aceste norme.

4 Verificarea respectării standardelor de calitate este asigurată de Stichting Centraal Orgaan Zuivelkontrolle (Agenția centrală pentru controlul produselor lactate, denumită în continuare „COZ”), organism de drept privat la care trebuie să se afilieze orice întreprindere producătoare de brânză. COZ prelevă de la membrii săi taxe destinate acoperirii cheltuielilor de supraveghere și control. Orice tip de brânză trebuie să prezinte o marcă în conformitate cu normele adoptate de COZ, iar acestea, printre altele, fac obiectul unui control prin sondaj.

5 Aceste norme au fost contestate de reclamanții din acțiunea principală, toți vânzătorii cu ridicata de brânză, care consideră că acestea încalcă, din mai multe puncte de vedere, Regulamentul nr. 804/68 privind organizarea piețelor în sectorul laptelui și produselor lactate, precum și articolele 30 și 34 din Tratatul CEE privind măsurile cu efect echivalent unor restricții cantitative la import și export. Aceștia au sesizat, prin procedura ordonanței președințiale, președintele Arrondissementsrechtbank, care a sesizat Curtea cu scopul de a-i solicita interpretarea acestor dispoziții pe cale preliminară. Astfel, acesta a adresat Curții următoarele întrebări preliminare:

a) Regulamentul (CEE) nr. 804/68, citat anterior, trebuie interpretat în sensul că împiedică un stat membru, precum Țările de Jos, să adopte unilateral, în scopul promovării vânzării de brânză și de produse pe bază de brânză, o reglementare privind calitatea acestor produse, astfel cum este prevăzută în reglementările menționate (anterior, la alineatele (2), (3) și (4))?

b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea (a), articolul 30 sau articolul 34 din Tratatul CEE trebuie interpretate în sensul că împiedică un stat membru, precum Țările de Jos, să adopte unilateral, în scopul promovării vânzării de brânză și de produse pe bază de brânză, o reglementare privind calitatea acestor produse, astfel cum este prevăzută în reglementările menționate (anterior, la alineatele (2), (3) și (4))?

c) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea (b), regulamentul menționat la litera (a) sau articolele menționate la litera (b) trebuie interpretate în sensul că împiedică un stat membru, precum Țările de Jos, să adopte o legislație în temeiul căreia prelucrarea industrială a produselor de bază de brânză este autorizată exclusiv persoanelor afiliate la un organism de control, astfel cum se prevede la articolul 12 din Landbouwkwaliteitsbesluit kaasprodukten?

d) Principiile generale ale dreptului, în special „principiul proporționalității” invocat de reclamanți, au un efect direct într-un litigiu precum speța de față?

6 Este necesar să se observe de la început că, în temeiul articolului 177 din tratat, nu Curtea trebuie să se pronunțe cu privire la compatibilitatea dispozițiilor unei legi naționale cu tratatul, aceasta este, din contră, competentă să furnizeze instanței naționale toate elementele de interpretare care rezultă din dreptul comunitar și care îi pot permite să evalueze această compatibilitate.

7 De asemenea, este necesar să se sublinieze, cu titlu introductiv, că, în conformitate cu dosarul și explicațiile furnizate Curții cu ocazia procedurii orale, dispozițiile legislației olandeze, citate anterior, care se adresează numai producătorilor de brânză, nu afectează importurile de brânză către Țările de Jos și se aplică fără deosebire întregii producții olandeze de brânză, indiferent de destinația acesteia.

Cu privire la prima întrebare referitoare la Regulamentul nr. 804/68

8 Această întrebare urmărește, în primul rând, să afle dacă statele membre pot în continuare – după adoptarea regulamentului privind organizarea comună a piețelor în sectorul brânzeturilor – să intervină în funcționarea acestei piețe și, în special, să adopte măsuri care au același scop ca și organizarea comună, îndeosebi în domeniul promovării vânzărilor. În subsidiar, prima întrebare urmărește să afle, în cazul în care statele membre au păstrat competența de a adopta astfel de măsuri, dacă o reglementare precum cea în cauză interferează cu obiectivele organizării comune a piețelor.

9 Pentru a răspunde la această întrebare, este necesar să se examineze funcționarea organizării comune a piețelor în sectorul brânzeturilor, astfel cum rezultă din Regulamentul nr. 804/68, citat anterior. Această organizare comună a piețelor nu prevede în stadiul actual nicio normă privind denumirile și calitatea tipurilor de brânză. Nu stabilește niciun sistem de intervenție în cazul brânzeturilor, cu excepția tipurilor Grana-Padano și Parmigiano-Reggiano. Provolone și brânzeturile cu termen îndelungat de păstrare beneficiază, cu toate acestea, de anumite măsuri de susținere a pieței, sub formă de ajutoare pentru depozitarea privată. În raporturile cu țările terțe, sunt percepute prelevări la import și restituiri la export. Sistemul astfel instituit se distinge, prin urmare, de alte organizații de piață care vizează susținerea pieței la un anumit nivel al prețurilor prin intermediul unor intervenții sau, indirect, prin stabilirea unor criterii minime de calitate.

10 În ceea ce privește competențele statelor membre, reclamantii în acțiunea principală au susținut că statele membre nu pot adopta măsuri care au același scop ca și organizarea comună, în special în domeniul promovării vânzărilor. Comisia a considerat, în ceea ce o privește, că limitarea listei brânzeturilor autorizate reprezintă o încălcare a competenței exclusive a Comunității de a reglementa libertatea de acces pe piață. Interdicția de a produce și comercializa brânzeturi care nu sunt conforme cu caracteristicile prevăzute este echivalentă cu o măsură de limitare a producției care are același efect ca și o măsură de intervenție și care este, prin urmare, de competența Comunității.

11 Reclamantii din acțiunea principală și Comisia consideră, printre altele, că măsuri precum cele în cauză în acțiunea principală se opun bunei funcționări a organizării comune a piețelor. În primul rând, limitarea listei de brânzeturi autorizate este contrară principiului pieței deschise la care are acces liber orice producător. În al doilea rând, această limitare este contrară, conform Comisiei, politicii comunitare al cărei scop îl reprezintă mărirea, pe cât posibil, a cererii de brânză prin creșterea diversității produselor oferite. În cele din urmă, restricțiile au ca efect

împiedicarea funcționării, în Țările de Jos, a măsurilor de intervenție, a ajutoarelor pentru stocare și a restituirilor la export adoptate de Comunitate.

12 Această teză nu poate fi reținută. Dintr-o jurisprudență constantă a Curții rezultă că, din moment ce Comunitatea a adoptat, în temeiul articolului 40 din tratat, unele regulamente de stabilire a unei organizări comune a pieței într-un anumit sector, statele membre sunt obligate să nu recurgă la nicio măsură care ar fi de natură să facă derogare de la aceasta sau să aducă atingere acesteia (Hotărârea din 22.6.1979, Pigs and Bacon Commission/McCarren, cauza 77/78, Recueil p. 2161).

13 Cu toate acestea, nu se poate deduce obligația de a respecta un sistem de libertate absolută de producție din faptul că reglementarea în cauză nu face nicio mențiune cu privire la denumirile și la calitatea brânzei pe care Comunitatea a decis în mod conștient și necesar să le impună statelor membre, în sectorul respectiv. În absența oricărei norme comunitare privind calitatea brânzeturilor, Curtea consideră că statele membre păstrează competența de a impune astfel de norme producătorilor de brânzeturi stabiliți pe teritoriul lor. Această competență se extinde nu numai la normele considerate ca necesare pentru protecția consumatorilor sau a sănătății publice, ci și la normele pe care statul membru dorește să le promulge în scopul promovării calității producției naționale. Cu toate acestea, astfel de norme nu pot crea discriminare în detrimentul produselor importate, și nici să împiedice importul de produse provenite din alte state membre. În cele din urmă, este necesar să se observe faptul că o reglementare națională privind calitatea permite, până la emiterea unor norme comunitare, îndeplinirea scopurilor stabilite la articolul 39 din Tratatul CEE și de organizarea comună a pieței, precum și concretizarea măsurilor deja adoptate de Comunitate.

14 De asemenea, trebuie respins argumentul Comisiei conform căruia interdicția de a produce brânzeturile, altele decât cele enumerate în mod limitativ de reglementarea națională are ca efect excluderea acestora din posibilitățile de intervenție prevăzute de legislația comunitară și astfel, împiedicarea bunei funcționări a acesteia. De fapt, scopul mecanismului de intervenție este de a restabili echilibrul între ofertă și cerere, iar o legislație națională care vizează, pe termen lung, creșterea cererii printr-o producție națională de brânză mai atrăgătoare pentru consumator urmărește, în principiu, un scop identic. Dat fiind aspectul foarte limitat al măsurilor comunitare pentru susținerea pieței în sectorul brânzeturilor, nu este prin urmare incompatibilă cu acestea adoptarea unor măsuri naționale privind calitatea care presupun o interdicție de fabricare de brânzeturile de un tip sau de o calitate diferite de cele prevăzute de reglementarea națională.

15 Argumentul Comisiei conform căruia o reglementare națională care interzice producerea de brânzeturile de o calitate inferioară celei prevăzute se opune politicii comunitare care vizează creșterea cererii prin extinderea gamei de brânzeturile oferite în diferitele state membre nu mai poate fi admis. De fapt, nu rezultă nici din sistemul, nici din dispozițiile Regulamentului nr. 804/68 că, în cadrul organizării piețelor și în scopul îndeplinirii obiectivelor pe care le urmărește, trebuie preferată, în mod necesar, creșterea cererii de produse lactate prin extinderea gamei de produse oferite mai degrabă decât prin îmbunătățirea calității unui număr limitat de produse, metodă care inspiră legislația națională în cauză.

16 Prin urmare, în lumina tuturor considerațiilor precedente, este necesar să se răspundă la prima întrebare că Regulamentul nr. 804/68 trebuie interpretat în sensul că în absența unor norme comunitare, un stat membru poate adopta unilateral, în scopul promovării vânzărilor de brânzeturile și de produse pe bază de brânză, o reglementare privind calitatea brânzeturilor produse

pe teritoriul său și care include interdicția de producere a altor brânzeturi decât cele enumerate în mod limitativ.

Cu privire la a doua întrebare referitoare la articolele 30 și 34 din Tratatul CEE

a) Măsuri privind îmbunătățirea calității

17 Cea de-a doua întrebare urmărește, în esență, să afle dacă articolele 30 și 34 din Tratatul CEE trebuie interpretate în sensul că un stat membru poate adopta unilateral, în vederea promovării vânzărilor de brânzeturi și de produse pe bază de brânză, o reglementare al cărei scop este acela de a ameliora calitatea producției naționale, însoțită de norme privind utilizarea obligatorie a ștampilelor, marcajelor sau documentelor de control.

18 Reclamanții din acțiunea principală și Comisia au susținut că o măsură națională cu scopul de a îmbunătăți calitatea producției naționale și de a crește astfel vânzarea acestor produse putea defavoriza importurile și, astfel, ar fi constituit o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import.

19 Este necesar să se reamintească în această privință, faptul că, în Hotărârea sa din 24 noiembrie 1982 (Comisia/Irlanda, cauza 249/81, Recueil p. 4005), Curtea a afirmat că o campanie publicitară pentru vânzarea și cumpărarea de produse autohtone poate, în anumite condiții, să intre sub incidența interdicției prevăzute la articolul 30 din tratat, atunci când aceasta este sprijinită de autoritățile publice. De asemenea, Curtea a declarat că un organism instituit de guvernul unui stat membru și finanțat printr-o taxă impusă producătorilor are obligația de a se abține de la orice publicitate menită să descurajeze cumpărarea de produse din alte state membre sau să discrediteze aceste produse în ochii consumatorilor. De asemenea, un astfel de organism nu poate nici îndruma consumatorii să cumpere produse autohtone exclusiv pe motivul originii lor naționale (Hotărârea din 13.12.1983, Apple and Pear Development Council, cauza 222/82, Recueil 1983, p. 4083).

20 În schimb, articolul 30 nu se opune adoptării unor norme naționale care, fără a afecta produsele importate, au ca obiect îmbunătățirea calității producției naționale astfel încât să o facă mai atrăgătoare pentru consumatori. O astfel de măsură este, de fapt, conformă cu cerința unei concurențe sănătoase și loiale urmărite de tratat.

21 Reclamanții din acțiunea principală și Comisia consideră în plus că anumite aspecte specifice ale reglementării aduc atingere posibilităților de export și sunt, prin urmare, contrare articolului 34 din tratat. Astfel, imposibilitatea de a produce noi tipuri de brânzeturi în Țările de Jos determină dispariția posibilităților de export pentru acestea. În ceea ce privește brânzeturile care pot fi în continuare produse, noile dispoziții au consecințe asupra costurilor brânzei olandeze și, astfel, asupra competitivității sale pe piețele străine.

22 Este necesar să se răspundă la acest argument că, în ceea ce o privește, Curtea a hotărât în mod repetat (în special în Hotărârea sa din 1.4.1982, Holdijk, cauzele 141/81–143/81, Recueil p. 1299), faptul că articolul 34 din tratat vizează măsurile naționale care au ca obiect sau ca efect restrângerea specifică a curentelor de export și stabilirea unei diferențe de tratament între comerțul interior al unui stat membru și export, astfel încât să asigure un avantaj special producției naționale sau pieței interne a statului în cauză. Totuși, nu acesta este cazul dispozițiilor

care prevăd norme minime privind calitatea pentru producția de brânzeturi, fără a face o distincție în funcție de destinația brânzei: piața națională sau export.

23 De asemenea, este necesar să se sublinieze faptul că articolul 34 nu are ca efect sustragerea producătorilor de la orice reglementare care, afectând condițiile de producție, poate avea efecte asupra volumului și costurilor producției naționale. Un stat membru poate practica în mod legitim o politică privind calitatea pentru a stimula vânzările, chiar dacă această politică îi expune pe producători la riscul unei concurențe în ceea ce privește prețurile din partea producătorilor din alte state membre care nu sunt obligați să respecte aceleași cerințe în ceea ce privește calitatea.

b) Utilizarea obligatorie a ștampilelor, marcajelor sau documentelor de control

24 Conform Comisiei, utilizarea obligatorie a ștampilelor, marcajelor sau documentelor de control ar putea face mai dificile, chiar imposibile, exporturile către alte state membre sau țări terțe. Guvernul olandez susține, în schimb, ca niciun control special să nu fie impus și ca niciun document de control să nu fie solicitat la exportul de brânzeturi. Produsele fac numai obiectul unui control, prin eșantionare, iar un certificat indică rezultatul sondajului.

25 În această privință, este necesar să se sublinieze faptul că articolul 34 din tratat nu aduce atingere unei norme de drept național care obligă producătorii să aplice o ștampilă de control care să ateste conformitatea cu normele naționale de calitate, cu condiția ca această obligație să vizeze fără deosebire producția națională comercializată în statul membru în cauză și cea destinată exportului.

26 Nici articolul 34 nu se opune unei norme naționale care prevede sondaje efectuate pe toate brânzeturile destinate consumului intern sau exportului, de către un organism de control care emite, ulterior, un document care să ateste rezultatul acestui control.

27 Din contră, solicitarea de documente de control în mod specific pentru producția națională destinată exportului către țările Comunității contravine articolului 34 (Hotărârea din 3.2.1977, Bouhelier, cauza 53/76, Recueil p. 197).

28 Prin urmare, este necesar să se răspundă la cea de-a doua întrebare că articolele 30 și 34 din Tratatul CEE trebuie interpretate în sensul că un stat membru poate adopta unilateral, în scopul promovării vânzărilor de brânzeturi și de produse pe bază de brânză, o reglementare care, fără a aduce atingere produselor importate, are ca scop ameliorarea calității producției naționale, astfel încât aceasta să fie mai atrăgătoare pentru consumatori, însoțită de norme privind utilizarea obligatorie a ștampilelor, marcajelor sau documentelor de control, cu condiția ca aceasta să nu facă distincție între brânza destinată pieței naționale și cea destinată exportului.

Cu privire la cea de-a treia întrebare referitoare la afilierea obligatorie

29 Cea de-a treia întrebare urmărește, în esență, să afle dacă Regulamentul nr. 804/68 trebuie interpretat în sensul că acesta împiedică statele membre să oblige producătorii de brânză să se afilieze unui organism de control.

30 Reclamantii din acțiunea principală reamintesc Hotărârea Curții din 26 februarie 1980 (Vriend, cauza 94/79, Recueil p. 327) în care Curtea a considerat că obligația de afiliere la un organism omologat de autoritatea publică cu scopul de a putea comercializa, revinde, importa,

exporta sau oferi la export material de înmulțire vegetativă, este contrară principiului pieței deschise care stă la baza organizării comune a piețelor în sectorul în cauză. Reglementarea în speță este analogă celei din cauza Vriend și, prin urmare, afilierea obligatorie a producătorului trebuie considerată incompatibilă cu dreptul comunitar.

31 Conform guvernului olandez, este necesar să se facă o distincție între obligația de afiliere la nivel comercial și obligația de afiliere la nivelul producției. Organul legislativ olandez a ținut seama, în această privință, de jurisprudența Curții în cauza Vriend, limitând sfera de aplicare a reglementării doar la producători. De fapt, este indispensabil să se organizeze un control adecvat al normelor de calitate, iar Țările de Jos au ales, în acest scop, afilierea obligatorie la o asociație reglementată de dreptul privat.

32 Comisia remarcă faptul că obligația de afiliere se aplică și comercianților, ca urmare a faptului că ultima etapă a pregătirii, și anume maturarea, se desfășoară adesea în unitățile acestora, din cauza imposibilității de depozitare la producători. Comisia consideră că, în lumina hotărârii Vriend, este de competența instanței naționale să decidă dacă obligația de afiliere pentru producători poate face imposibilă comercializarea, revânzarea, importul sau exportul de brânzeturi.

33 Conformitatea cu dreptul comunitar a unei obligații de afiliere la un organism de control autorizat de un stat membru depinde, în primul rând, de conformitatea cu dreptul comunitar a obiectivelor urmărite de organismul de control în sine, care va fi apreciat de instanța națională în funcție de răspunsul la primele două întrebări de mai sus.

34 În cazul în care instanța națională concluzionează că scopurile organismului de control sunt compatibile cu dreptul comunitar, este de competența acesteia să verifice ulterior dacă mijloacele alese pentru a asigura respectarea normelor naționale pot modifica curente de import sau de export împiedicând producătorii să comercializeze în mod liber produsele în cauză.

35 În această privință, este necesar să se precizeze că nimic nu împiedică un stat membru să instituie un organism de control și să îi permită acestuia să își exercite autoritatea asupra producătorilor sau chiar să îi supună la obligația de înregistrare sau de afiliere pe lângă acest organism, cu condiția ca astfel de măsuri să fie necesare pentru asigurarea respectării normelor adoptate în conformitate cu dreptul comunitar.

36 Dimpotrivă, contravine dreptului comunitar ca un stat membru, direct sau prin intermediul unor organe create sau omologate de autoritatea publică, să rezerve exclusiv persoanelor afiliate la un astfel de organism comercializarea, revânzarea, importul, exportul și oferta la export a producției naționale de brânză. Este de competența instanței naționale să verifice dacă acesta este efectul reglementării cu privire la care este sesizat, fie din cauză că absența înregistrării sau a afilierii are ca efect interzicerea exercitării profesiei, fie din cauză că obligația de afiliere este extinsă dincolo de ceea ce este necesar pentru obținerea respectării normelor de calitate. În special, instanța națională este cea care verifică dacă această necesitate impune ca reglementarea să se aplice și comercianților care nu participă la producția de brânză sau la procedee asimilate producției, precum maturarea.

37 Prin urmare, este necesar să se răspundă la a treia întrebare că Regulamentul nr. 804/68 trebuie interpretat în sensul că nu împiedică un stat membru să oblige producătorii de brânză să se afilieze la un organism de control, cu condiția ca scopurile acestui organism să fie conforme cu

dreptul comunitar și ca respectivele comercializare, revânzare, import, export sau ofertă la export de brânzeturi să nu fie rezervate exclusiv persoanelor afiliate la un astfel de organism.

Cu privire la cea de-a patra întrebare referitoare la principiile generale de drept comunitar

38 Cea de-a patra întrebare urmărește, în esență, să stabilească dacă statele membre, în cazul în care au competența de a defini norme de calitate pentru brânză, sunt obligate în temeiul principiilor generale ale dreptului comunitar și, în special, în temeiul principiului proporționalității.

39 Ținând seama de răspunsurile la întrebările precedente și, în special, la cea de-a treia întrebare, nu este necesar să se răspundă separat la această întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

40 Cheltuielile efectuate de către guvernul olandez și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura în fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările adresate de Arrondissementsrechtbank din Haga, prin ordonanța din 14 septembrie 1982, declară:

1) Regulamentul nr. 804/68 trebuie interpretat în sensul că, în absența unor norme comunitare, un stat membru poate adopta unilateral, în scopul promovării vânzărilor de brânzeturi și de produse pe bază de brânză, o reglementare privind calitatea brânzeturilor produse pe teritoriul său și care include o interdicție de a produce alte brânzeturi decât cele enumerate în mod limitativ.

2) Articolele 30 și 34 din Tratatul CEE trebuie interpretate în sensul că un stat membru poate adopta unilateral, în scopul promovării vânzărilor de brânzeturi și de produse pe bază de brânză, o reglementare care, fără a aduce atingere produselor importate, are ca scop ameliorarea calității producției naționale, astfel încât aceasta să fie mai atrăgătoare pentru consumatori, însoțită de norme privind utilizarea obligatorie a ștampilelor, marcajelor sau documentelor de control, cu condiția ca aceasta să nu facă distincție între brânza destinată pieței naționale sau și cea destinată exportului.

3) Regulamentul nr. 804/68 trebuie interpretat în sensul că nu împiedică un stat membru să oblige producătorii de brânză să se afilieze la un organism de control, cu condiția ca scopurile acestui organism să fie conforme cu dreptul comunitar și ca respectivele comercializare, revânzare, import, export sau ofertă la export de brânzeturi să nu fie rezervate exclusiv persoanelor afiliate la un astfel de organism.

Mertens de Wilmars
Mackenzie Stuart O'Keefe

Koopmans
Bosco Due

Bahlmann
Everling

Galmot

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 7 februarie 1984.

Grefier
P. Heim

Președinte
J. Mertens de Wilmars